

sante punkter fra vandproduktion over turisme til produktion og eksport af fisk og råstofudvinding, iværksætterkultur, forskning osv. – alt sammen noget, der flugter meget godt med det, der i øvrigt er indeholdt i regeringens arbejdsprogram, så jeg synes, at vi har et fornuftigt udgangspunkt.

Jeg vil gerne sige, at når hr. Lars-Emil Johansen bruger det udtryk, at grundloven og rigsfællesskabet spærrer for Grønlands og Færøernes frihed, er der ikke noget, der er mere forkert. Jeg vil gerne gøre fuldstændig klart, at det er Grønland selv og det er Færøerne selv, der bestemmer egen fremtid. Vi har ikke noget ønske om at holde på nogen, der ikke ønsker at være sammen med os. Men vi er selvfølgelig bare nødt til at sige, at hvis man ønsker mere selvstyre, må man selvfølgelig også være i stand til at påtage sig mere økonomisk ansvar. Så enkelt er det.

Så det er skyggeboksning, når hr. Høgni Hoydal og hr. Lars-Emil Johansen fremstiller det, som om det er her, at der er en modstand. Det er der ikke. Man løber simpelt hen en åben dør ind. Det er på Færøerne, og det er i Grønland, at man selv må finde ud af, hvor langt man vil gå. Så jeg synes, at hr. Høgni Hoydal og hr. Lars-Emil Johansen mere skal tage slagsmålet derhjemme end her i Folketingssalen, for det er ikke her, der er nogen modstand.

Så synes jeg i øvrigt, at midt imellem alle de knubbede ord, der har lydt i dag, som sådan har været en efterklang fra valgkampen, fremtræder der her ved debattens slutning én stor og meget positiv ting, som kan samle – uden at jeg har hørt alle tilkendegive det, så vil jeg næsten tro det – i hvert fald i ånden hele Folketinget, nemlig spørgsmålet om en kræftbehandlingsplan.

Kl. 21.00

Fru Pia Kjærsgaard var inde på formuleringerne i regeringsgrundlaget om den kommende kræftbehandlingsplan, og Dansk Folkeparti har jo fremsat et forslag til vedtagelse om kræftbehandlingsplanen. Al den opmærksomhed er vi utrolig glade for fra regeringens side, for vi er fuldstændig enige i at prioritere kræftbehandlingen yderligere i de kommende år. Det er jo også det, der fremgår af finanslovaftalen for 2005 og af formuleringerne i regeringsgrundlaget.

Der er allerede sket en væsentlig forbedring af kræftbehandlingen. Der behandles flere personer, og antallet af strålebehandlinger er forøget markant. Men regeringen er enig i, at der er behov for en væsentlig styrket indsats. Regeringen og Dansk Folkeparti afsatte i forårspakken

ekstra midler til kræftforskning, og i finanslovaftalen for 2005 blev det fulgt op med 420 mio. kr. til investeringer og bedre kapacitetsudnyttelse på kræftområdet. Det indgår desuden i regeringens aftale med amterne om økonomien for 2005, at der er plads til at anvende ny og bedre kræftmedicin i behandlingen.

Vi ønsker simpelt hen, at kræftbehandlingen på de danske sygehuse bliver bragt op på det højeste internationale niveau, og regeringen vil naturligvis i forlængelse af den kræftbehandlingsplan, som vi vil fremlægge til foråret, og de politiske drøftelser, der skal være om den, afsætte de midler, der er behov for.

Derfor er det også med stor glæde, at jeg kan meddele, at regeringen kan støtte det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti har fremsat, for det er nøjagtig den måde, som vi gerne vil gribe det an på, hvor vi allerede nu i vores økonomiske planlægning og i den politiske prioritering vil forberede, at der skal afsættes økonomiske ressourcer til at følge op på kræftbehandlingsplanen, som vi jo i forvejen har indgået aftale om.

Jeg ved selvfølgelig ikke, hvor mange af Folketingets medlemmer, der kan stemme for vedtagelsen, men jeg vil egentlig udtrykke et håb om, at alle kan stemme for den, fordi det, der står her er så rigtigt. Bliver det tilfældet, må man jo sige, at det er en fantastisk flot og positiv start på en ny valgperiode, at måske et helt Folketing – jeg tager måske forskud på glæderne, men jeg tror alligevel, at det gælder for et meget bredt flertal – kan stå bag en vedtagelse om at afsætte ressourcer til en væsentlig styrkelse og forbedring af indsatsen med kræftbehandling i Danmark. Det synes jeg ærlig talt lover godt.

Derfor vil jeg heller ikke spolere den gode stemning ved at gå i detaljer med kommentarer til en række af de ting, der i øvrigt er sagt under debatten, for jeg synes, at det risikerer at forlænge debatten ud over, hvad der er bæredygtigt, og meget af det har vi i øvrigt hørt før i valgkampen. Og ærlig talt synes jeg ikke, at der kan føjes så forfærdelig meget nyt til.

Jeg synes altså, at når nu vælgerne har talt og afgjort, hvem det er, der skal have ansvaret for regeringsførelsen i den valgperiode, vi nu har taget hul på, og vi har lagt op til, at vi vil invitere alle Folketingets partier til et samarbejde, skulle vi så ikke i stedet for at fortsætte skænderierne fra valgkampen, forenes om at løfte den store opgave, det er at ruste Danmark stærkere til at